Bleö Anneberg d. 5 Maj 1882.

Kära Broder August!

Mycket vore visst att säga, men det kan ej ske nu. Jag är på en liten resa ut i skogården för att ställa i ordning till sommaren och tiden behöfver användas dertill, derutom hoppas jag, att få tillfälle till muntligt sammanträffande med dig, då du troligen passerar våra trakter på resa till utlandet.

Anledningen till detta sades är den, att meddela dig mina Tankar angående min Torsten. Han har arbetat med ihärdighet under vintern och som det synes hunnit ganska mycket, men hvad han nu behöfver är hvila. Intet skulle nu vara honom nyttigare, än att i sommar vistas i hemmet, åtminstone

första delen af sommaren, fastän han sjelf ännu icke fullt inser detta, ty ännu drifver honom någon rastlöshet.

Alls icke vore lämpligt för honom, att strax efter denna arbetsamma tid börja att gifva gymnastik med ansvarighet.

Väl behöfver han hvila till själ och kropp efter vinterns arbete och till styrka och till stillande ~~hos~~ nerv sig sjelf för kommande mödosamma arbete; det behöfves ock en hvila från kamratlif, hvilket väkligen erbjudes på anatomisalen. Jag har ock funnit, att ehuru yfriga hans önskningar understundom äro, får han dem ock ganska lätt falla undan, om man icke förhastar sig med att gå dem till mötes.

Om tiden flyttar snart Carl troligen till Dalarö, han har haft ett godt och rikt arbete genom sin psalmboks bearbetning. Du torde veta att ock Pauls skola bo der ute.

Särskildt denna vårtid är det åtskilligt som ligger mig uppå. Kört ore se in något hos Eder. Du skall nu innerligen helsa till Cecilia och lilla Nanne, Elin

och Johns. Deras pys monde må väl hoppas jag.

Dessa törfliga rader äro skrifna på det du må veta min ställning i frågan hvad Torsten beträffar för den händelse han skulle tillskrifva dig i denna fråga. ~~Jag beder dig~~ Som intet tyckes fordra omnämnande af dessa rader till honom är ju det icke heller af nöden.

Än en gång hjertliga helsningar och var sjelf aldra hjertligast helsad af

Din tillgifna Syster
Henrika.